

Per post en fax (088-8886660)
met bewijs van verzending)

LTO Noord Zwolle
t.a.v. dhr. B. Lichtenberg
Postbus 240
8000 AE Zwolle

Betreft: Veehouderij, Natuurbeschermingswet en ammoniak; beschuldiging LTO
Aantal pagina's: 4 plus bijlagen

Nijmegen, 20 mei 2010

Geachte heer Lichtenberg,

Onze dank voor uw reactie van 3 mei (bijlage).

De zaak die ons hier verdeeld houdt zijn de schadelijke ammoniakdeposities voor de natuur, veroorzaakt door een onverantwoord grote Nederlandse veestapel. Tot onze verbazing stelt u dat het hierin geldende vergunningbeleid van de overheid streng zou zijn. U moet weten dat u dit niet met succes staande kan worden gehouden.

Het is al tientallen jaren bekend dat de zeer hoge ammoniakdepositie-effecten funest zijn voor veel natuur, en daarom fors moeten zakken. De voornaamste bron van deze deposities is de veehouderij. Veel veehouders krijgen van de overheid (nog) fors de ruimte om op bedrijfsniveau de deposities te laten stijgen¹, waar een flinke vermindering noodzakelijk is. Dit een streng beleid richting veehouder noemen staat gelijk aan uw geloofwaardigheid verliezen.

Recent lieten provinciale overheden zelfs nog ruimte voor depositietoenames, terwijl de noodzaak van meervoudige afname evident is. U weet als geen ander dat politieke besluiten zelden over feiten gaan, en veel meer over beeldvorming. Politieke keuzes zijn dikwijls meer de uitdrukking van -op dat moment- bestaande machtsverhoudingen dan van wat goed of nodig is. Gelukkig zijn politieke machtsverhoudingen niet alles bepalend. Ook de wet spreekt een woordje mee.

Het is u ongetwijfeld bekend dat de afname van de ammoniakdeposities in de afgelopen jaren tot stilstand is gekomen.

¹ De provincie Gelderland staan depositietoenames toe tot 0,5% van de kritische grenswaarden. Naarmate het bedrijf verder van het beschermde natuurgebied is gelegen, geeft deze beleidslijn aanzienlijke ruimte om toch meer emissies en deposities te veroorzaken, ondanks dat dit zeer ongewenst is. Maar ook een bedrijfsstandstill is problematisch, omdat emissie-reductietechnieken vaak enkel worden ingezet voor het houden van meer dieren bij gelijkblijvende deposities.

Ook Minister Verburg van LNV heeft dit beleidsfalen moeten erkennen. In de MvT Crisis en Herstelwet, Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 127, nr. 3, pagina 25 wordt door haar melding gemaakt dat reeds sinds 2002 de depositiewaarde niet langer afneemt. De MvT stelt:

Sinds begin jaren negentig van de vorige eeuw is een tendens van daling van de stikstofdepositie in Nederland waar te nemen. Het Planbureau voor de Leefomgeving stelt in zijn rapport «Realisatie Milieudoelen, Voortgangsrapport 2009» vast dat de landelijk gemiddelde stikstofdepositie op natuur halverwege de jaren negentig circa 3 000 mol stikstof per hectare per jaar bedroeg. Vanaf 1994 nam de stikstofdepositie geleidelijk af tot circa 2200 mol per hectare per jaar in 2002. Sindsdien bleef zij op dat niveau.

Kortom, in een situatie dat de deposities niet meer afnemen krijgen bedrijven ruimte voor toename op bedrijfsniveau. Een normaal mens zegt dan dat we dan op het verkeerde spoor zitten.

U zou wellicht een verdedigbaar punt hebben indien u omwille van de bedrijfsdynamiek selectief om enige ruimte voor bedrijfsdepositie-toename zou vragen. Dit kan dan uiteraard enkel toelaatbaar zijn indien daarvoor een serieuze regeling geldt, zonder ontsnappingsroutes en garanties op per saldo een ambitieuze neerwaartse trend. Salderen op basis van milieuvergunningen, zoals nu wordt bepleit, is een aantoonbaar lek systeem. Het is ook in uw belang om een deugdelijke regeling op te stellen.

De reden waarom salderen op basis van milieuvergunningen niet deugt? Ammoniakdeposities verspreiden zich over tientallen kilometers. Het varkens- en pluimvee-rechtenstelsel plus het melkquotum heeft het aantal dieren in Nederland gefixeerd. De dieren- en melkrechten zullen altijd door de ondernemers zoveel mogelijk benut blijven worden. Het intrekken van een milieuvergunning (of amvb-meldingen voor melkvee) op locatie A resulteert enkel in het verplaatsen van de emissiebron naar locatie B. Aangezien de emissies/deposities tientallen kilometers ver reiken, schiet je daar niets mee op. Bij een gelijkblijvende veestapel en het intrekken van milieuvergunningen zijn we elkaar voor de gek aan het houden.

U zegt nu wellicht dat steeds meer emissiearme staltechnieken worden toegepast?

U weet dat de stalemissies slechts de helft van de deposities uitmaken. De andere helft is met name afkomstig van mest uitrijden.

Hierbij geldt bovendien dat de melkveesector emissiearme stallen tot op heden nauwelijks toegepast, terwijl de melkveesector wel de grootste emissiebron van ammoniakemissies is. Nog altijd worden op grote schaal nieuwe conventionele melkveestallen gebouwd, om 20 tot 30 jaar te blijven staan. Met meer emissiearme stalsystemen voor enkel de kippen en varkensstallen worden in het beste geval minder dan 10% van de emissies beperkt.

Het geldende Besluit Huisvesting (Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij), gericht op bevordering van emissiearme stalsystemen voor met name kippen en varkens kan slechts een ondergeschikt onderdeel uitmaken van een depositiereductieprogramma. En zeker niet het hoofdbestanddeel van het beleid, zoals nu vaak wordt gesuggereerd.

Voor een wat meer uitgebreide uiteenzetting verwijzen wij naar een recent ingebracht bezwaarschrift naar aanleiding van Natuurbeschermingswet- vergunningverlening inzake veehouderij (bijlage). Een en ander betekent dat met de aanpak van stalemissies slechts beperkte resultaten kunnen worden bereikt.

Wij voegen hier nog aan toe dat de veehouderij niet alleen onvoldoende presteert bij de ammoniakproblematiek. Bijvoorbeeld ook inzake het geurbeleid wordt voor de veehouderij uitermate soepel beleid gevoerd, ten koste van de leefkwaliteit van vele omwonenden van veebedrijven. Ik verwijs u korthedshalve naar de publicatie 'Veehouderij, milieubeleid en regeldruk' in het wetenschappelijk tijdschrift 'Agrarisch Recht' van november 2009².

² te verkrijgen via: <http://library.wur.nl/WebQuery/artik/lang/1925335>

U stelt in uw brief dat LTO lastige keuzes niet uit de weg gaat, en te investeren in overleg en samenwerking. Wij merken op dat de reputatie van de sector uiteindelijk wordt bepaald door feiten, en niet door praatjes.

Wij noemen u het recente rapport 'Evaluatie Project luchtwassers 2009', opgesteld door de Brabantse overheid³. Omstreeks 75% van de luchtwassers blijkt niet aan de gestelde regels te voldoen. Uit dit rapport:

- 74 % van de inwerking zijnde luchtwassers voldoet niet aan alle wet- en regelgeving.
- Bij 23 % van de inrichtingen is de emissie te hoog.
- Bij een aantal inrichtingen is niet bekend of de emissie te hoog is of niet. Bij deze inrichtingen waren de luchtwassers wel in werking maar niet geheel overeenkomstig de vergunning uitgevoerd.

In het rapport wordt vastgesteld dat bij één van de vijf bedrijven de luchtwasser domweg uit stond. Verdedigt u deze handelswijze?

Wat was nu de aanleiding van deze correspondentie?

De aanleiding van deze correspondentie volgt uit uw beschuldiging aan ons adres van misbruik van het rechtstelsel.

Wat wij doen? Een reeks van verleende vergunningen aan veehouderijbedrijven zijn aan de bestuursrechter voorgelegd omdat die allen hetzelfde gebrek vertonen. Wij merken nog op dat de rechter ons over het algemeen in het gelijk stelt. U zegt daar niets over.

Indien u ongewijzigd bij uw standpunt blijft dat sprake is van misbruik / oneigenlijk gebruik, dan kan niet begrepen worden op grond waarvan u wel het recht toekomt naar de rechter te stappen. Door uw organisatie is -overigens zonder succes- de aanwijzing aangevochten van het natuurgebied Duinen Goeree & Kwade Hoek als speciale beschermingszone (ABRS 200802547/1, datum uitspraak: 5 november 2008). Door uw organisatie is -opnieuw zonder succes- het besluit tot aanwijzing aangevochten van het gebied Voornes Duin als speciale beschermingszone (ABRS 200802546/1, datum uitspraak: 5 november 2008).

Bent u werkelijk van mening dat uw organisatie wel naar de rechter mag en onze organisatie niet?

Naar het zich laat aanzien is er nog wat tijd nodig om tot een kansrijk gesprek te komen tussen onze organisaties. Tot die tijd kunt er van verzekerd zijn dat wij ons onverminderd blijven inzetten voor een reëel evenwicht tussen (agrarisch) bedrijfsleven en het milieu.

Deze brief gaat in afschrift naar ondergenoemde partijen.

Hoogachtend,

Johan G. Vollenbroek

Bijlagen:

1. brief LTO-Noord aan MOB van 3 mei jl.
2. brief van MOB aan LTO-Noord van 22 april jl.
3. bezwaarschrift d.d. 30 april inzake Gelderse Natuubeschermingswetvergunning voor uitbreiding veebedrijf

³ Beschikbaar via www.handhaveninbrabant.nl

C.c. per reguliere post

- G.S. van Gelderland, t.a.v. H. Keereweer, Postbus 9090, 6800 GX Arnhem
- P.S. van Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX Arnhem
- G.S. van Overijssel, t.a.v. P. Jansen, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle
- P.S. van Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle
- G.S. van Utrecht, t.a.v. R.W. Krol, Postbus 80300, 3508 TH Utrecht
- P.S. van Utrecht Postbus 80300, 3508 TH Utrecht

C.c. per email

- Gelderlander, t.a.v. John Bruinsma en Michiel Willems, per email: redactie@gelderlander.nl
- De Boerderij, t.a.v. H. Dokter, per email: henk.dokter@reedbusiness.nl
- Agrarisch Dagblad, t.a.v. Mariska Maas, per email: redactie@agd.nl
- Brabants Dagblad, t.a.v. R. Lodewijks, per email: r.lodewijks@brabantsdagblad.wegener.nl
- Nieuwe Oogst, t.a.v. René Luijmes, per mail: rluijmes@ltonoord.nl

Land- en Tuinbouw Organisatie Noord

Vestiging Zwolle

MOB
De heer J. Vollenbroek
Waldeck Pyramontsingel 18
6521 BC NIJMEGEN

Doorkiesnummer: 088 - 888 66 66 Datum: 3 mei 2010 Referentie: 2010.0270.TE.lh
Faxnummer: 088 - 888 66 34

Betreft: Artikel Nieuwe Oogst 17 april 2010

Geachte heer Vollenbroek,

Dank voor uw reactie op het artikel in Nieuwe Oogst van 17 april jl. waarin u ons attendeert op het werk van uw organisatie in verband met het door de provincie Gelderland gevoerde natuurbeleid. Dat werk was ons niet onbekend, maar u heeft ons nu wel meer inzicht gegeven in de gevoerde strategie en uw motieven.

U vraagt of ik in het artikel van Nieuwe Oogst correct ben geciteerd. Dat is inderdaad het geval. Ter toelichting hierop het volgende. De provincie Gelderland heeft een interimkader ammoniakbeleid en Natura 2000 vastgesteld. Dit kader kent een zeer streng afwegingsregime voor het verlenen van vergunningen op basis van de Natuurbeschermingswet. De Gelderse Milieufederatie heeft met dit kader ingestemd, omdat dit agrarische bedrijfsontwikkeling mogelijk maakt maar tevens leidt tot een afname van de milieubelasting op Natura 2000 gebieden. De provincie vergunt op basis van dit - naar onze mening veel te strenge - kader. Desalniettemin bent u kennelijk van mening dat de provincie nog niet ver genoeg gaat. U maakt stelselmatig bezwaar en gaat in beroep tegen verleende Natuurbeschermingswetvergunningen. Dit betekent dat deze agrarische ondernemers hun uitbreidingsplannen niet kunnen verwezenlijken. Hun ondernemingen komen langdurig stil te liggen. Dat brengt de continuïteit van deze bedrijven en dus ook het inkomen van deze ondernemers en hun gezinnen in gevaar. Daarom ervaren onze leden de handelwijze van MOB als misbruik van het rechtsbeginsel dat Nederland aan haar burgers toekent om bezwaar te maken en in beroep te gaan. In deze context moet u mijn opmerking lezen.

In juridische zin is er strikt genomen geen sprake van misbruik. De Raad van State erkent MOB als belanghebbende op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht. LTO Noord is een maatschappelijke organisatie die uiteraard de uitspraken van de rechterlijke macht respecteert. Op de opstelling van de Raad valt naar mijn mening evenwel het nodige af te dingen, maar het feit is dat de hoogste bestuursrechter deze uitspraak heeft gedaan. Laat ik dan - om het in juridische termen zorgvuldig te zeggen - stellen dat MOB oneigenlijk gebruik maakt van het Nederlandse rechtsstelsel. Dat zijn geen grote woorden, maar is een opvatting die velen in Nederland met mij delen.

Uw brief begint correct, maar stilaan laat u uw ware gezicht zien. De verwijten die u LTO en haar leden maakt, zijn onder de gordel, ongepast en missen elk redelijk doel. Ik heb geen enkele behoefte om op deze verdachtmakingen in te gaan. Wel wil ik u er op wijzen dat de landbouw de enige sector is die de NEC doelstellingen om de ammoniakbelasting terug te dringen, realiseert.

Andere sectoren, bijvoorbeeld het verkeer, halen deze doelstellingen zeker niet. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken, gezien de door u gebezigde taal over Q-koorts, antibioticagebruik en dergelijke, dat u geen veehouderij in Nederland wenst, althans niet een economisch rendabele veehouderij. Het is uw goed recht om dat te vinden, maar het zou u sieren om dat via de geëigende - dus politieke - kanalen te bewerkstelligen en niet via de achterdeur van het juridische spoor.

Ik stel vast dat uw activiteiten als echo's uit het verleden klinken en proberen de polarisering van het debat rond natuur- en milieubeleid nieuw leven in te blazen. Frans Evers, oud-directeur van Natuurmonumenten, noemde onlangs "de juridisering en regelgeving gebaseerd op gestold wantrouwen als de belangrijkste bedreiging voor het natuurbeleid in ons land, zowel in termen van draagvlak, financiering als uitvoerbaarheid". De kritiek komt zo onderhand dus ook uit eigen kring. In de NRC van zaterdag 24 april betoogt de directeur van de milieu-inspectie Rijnmond dat "de individuele vergunningverlening op basis van generieke normen uit Brussel volstrekt is achterhaald, gebiedsontwikkeling frustreert en de politiek buiten spel zet".

Ik constateer een toenemende convergentie tussen de belangen van landbouw en die van de respectabele milieu- en natuurorganisaties, zowel op het gebied van landschap, biodiversiteit als duurzaam gebruik van energie en grondstoffen. Het niveau van kennis en de innovatiekracht van de agrarische bedrijven zal er voor zorgen dat de landbouw een belangrijke bijdrage blijft leveren aan het oplossen van vraagstukken die er echt toe doen; die van voedsel- en energievoorziening.

LTO Noord investeert veel in overleg en samenwerking met overheden en maatschappelijke organisaties, waaronder die op het terrein van natuur en milieu. Wij proberen gezamenlijk tot consensus te komen. Een proces dat ons meer dan eens voor lastige keuzes stelt, maar die we niet uit de weg gaan en bereid zijn aan onze leden uit te leggen. Wij kennen onze verantwoordelijkheid. Dit betekent dat we als belangenorganisatie actief deelnemen aan besluitvormingsprocessen en bereid zijn ons aan de uitkomst te committeren. Dat vind ik een constructievere opstelling dan het eindresultaat afwachten en proberen achteraf bij de rechter je gelijk te halen.

Tot slot deel ik u mee dat ik bereid ben tot een overleg met u. Maar alleen als u voortaan voorzichtiger bent in uw taalgebruik, het bezigen van grote woorden stopt en zodoende respect toont voor de agrarische sector. Maatschappelijke organisaties gaan namelijk op deze manier met elkaar om.

Hoogachtend,

Ben Lichtenberg
Voorzitter LTO Noord Gelderland

CC:
Gedeputeerde Staten en Provinciale Staten van Gelderland
Nieuwe Oogst
De Gelderlander t.a.v. John Bruinsma en Michiel Willems

Per post en fax (088-8886660)

met bewijs van verzending)

LTO Noord Zwolle
t.a.v. dhr. B. Lichtenberg
Postbus 240
8000 AE Zwolle

Betreft: Beschuldiging van misbruik door LTO in Nieuwe Oogst van 17 april 2010

Aantal pagina's: 2 plus bijlage

Nijmegen, 22 april 2010

Geacht heer Lichtenberg,

In de *Nieuwe Oogst* van 17 april 2009 worden wij door u in verband gebracht met "misbruik van het rechtsbeginsel". U stelt dit in verband met de door onze organisatie aangevochten natuurbeschermingswet-vergunningen voor veehouderijbedrijven. Uw uitspraak houdt verband met het door de provincie Gelderland gevoerde natuurbeleid, ook wel bekend als Natura 2000.

Wij vernemen graag of u correct geciteerd bent. Het betrokken artikel is als bijlage bijgevoegd. Indien het citaat inderdaad juist is weergegeven, dan willen wij u vriendelijk verzoeken om in het vervolg voorzichtiger te zijn met het gebruiken van dergelijke grote woorden.

Voordat u tot dergelijke verstrekkende uitspraken komt zou het van zorgvuldigheid getuigen indien u eerst kennis neemt van het werk van onze organisatie. In dat geval zou u hebben moeten vaststellen dat MOB tot op heden in een groot aantal natuur- en milieuzaken met gegronde bezwaren bij de Raad van State blijkt te hebben aangeklopt. Alleen al hierom is uw uitlating onjuist en misplaatst.

Het werk van onze organisatie brengt aan het licht dat de overheid in toenemende mate het niet zo nauw neemt met haar wettelijk vastgelegde verantwoordelijkheden in zake haar milieutaken. De reeks van besluiten waarin de overheid onacceptabel werk levert, is ronduit verontrustend.

Als belangrijke verklaring hiervoor noemen wij de zeer actieve lobby van het bedrijfsleven. De politieke lobby van het bedrijfsleven is in een aantal gevallen zo sterk dat de overheid kennelijk geen andere uitweg ziet dan het afgeven van vergunningen die in strijd zijn met de wet. Dat geeft te denken. Temeer omdat uit de rijksjaarverslagen volgt dat de toestand van onze natuur nog altijd een negatieve ontwikkeling laat zien. Zeker waar het de stikstofdeposities betreft: in het bijzonder de Nederlandse ammoniakdeken afkomstig van de veehouderij.

De verzuring- en stikstofproblematiek (ammoniak (NH₃), zwaveloxiden (SO₂) en stikstofoxiden (NO_x)) is al sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw een regelmatig terugkerend politiek thema. De reguliere industrie heeft inmiddels stevige stappen gezet om haar emissies van bovengenoemde stoffen fors terug te dringen. In eerste instantie droeg ook de veehouderijsector bij aan de reductie. Hierin is echter in de afgelopen 10 jaar flink de klad gekomen.

In de afgelopen 10 jaar zijn -mede door de LTO bevorderde- beleidsversoepelingen doorgevoerd met als gevolg dat bestaande ammoniakemissies een minimaal noodzakelijk niveau van natuurbescherming onmogelijk maken.

Het LTO staat wat dat betreft nog steeds met haar rug naar de maatschappij. Dit blijkt niet alleen uit het gegeven dat het LTO lak heeft aan de verzuring van de Nederlandse natuur door ammoniak, maar ook uit haar opstelling in bijvoorbeeld de Q-koorts affaire, nog steeds onverantwoord hoog antibioticagebruik in de veeteelt, promotie van megastallen in landelijke gebieden, etc. Kortom: LTO lijkt niet verder te kijken dan haar neus lang is en blijft doof voor maatschappelijke signalen.

Als overheden en veeteeltbedrijven dan door de rechter (veelal Raad van State) worden teruggefloten dan ligt de schuld van alle misère volgens u elders, maar natuurlijk niet bij het LTO en haar leden.

Wij zijn in de veronderstelling dat bestuurders zich tot taak zouden moeten stellen om problemen aan te pakken, niet om ze te bagatelliseren. Evenmin past het een bestuurder de boodschapper van het slechte nieuws als de boosdoener en veroorzaker aan te wijzen. Impliciet neemt u hierbij ook afstand van de integriteit van de Raad van State en haar uitspraken.

Indien het citaat juist blijkt te zijn dan rekenen wij stellig op een eerlijker en meer toekomstgerichte opstelling van uw zijde.

Wij zien uw reactie graag tegemoet en zijn altijd bereid tot overleg.

Deze brief gaat in afschrift naar betrokken partijen.

Hoogachtend,

Johan G. Vollenbroek

kopie:

- G.S. van Gelderland, t.a.v. H. Keerweer, Postbus 9090, 6800 GX Arnhem
- P.S. van Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX Arnhem
- Nieuwe Oogst, t.a.v. Douwe Korting, Sjoerd Hofstee, per mail: nieuweoogst@lltb.nl
- Gelderlander, t.a.v. John Bruinsma en Michiel Willems, per email: redactie@gelderlander.nl

Salderen bij Gelderse NB-wet

Boeren, die een natuurbeschermingswetvergunning aanvragen bij de provincie Gelderland, moeten bij een uitbreiding onder de 0,5 procent van de kritische depositiewaarde voortaan salderen.

Naast deze aanscherping heeft Gelderland de regels rond de vergunningaanvraag van de Natuurbeschermingswet versoepeld. Bedrijven, die boven de 0,5 procent van de kritische depositiewaarde zitten, moesten al salderen. Hierbij werden ammoniakrechten afgeroomd. Dat is vervallen. Wel liggen alle ontwikkelingen rond Natura 2000-gebieden in Gelderland stil. Coöperatie MOB (Mobilisation for the Environment) - die het milieu wil behouden, beschermen en verbeteren - gaat tegen elke vergunningaanvraag van veehouders in beroep. Volgens Ben Lichtenberg, voorzitter van LTO Noord Gelderland, is MOB door de Raad van State erkend als belanghebbende bij afgifte van Natuurbeschermingswetvergunningen. Volgens Lichtenberg is het te riskant om te gaan bouwen, zolang de vergunning niet definitief is. „Alle ontwikkelingen zijn feitelijk bevroren. Maar dat kun je de provincie niet verwijten. Zij vergunt wel, maar elke belanghebbende heeft het recht om bezwaar te maken. Maar ik vind wel dat MOB misbruik maakt van het rechtsbeginsel dat Nederland heeft.”

Belastinggeld

LTO Noord Gelderland en de provincie Gelderland hadden deze week overleg over het stikstoftoetsingskader Natura 2000. De ammoniakemissie van veebedrijven moet omlaag. Hoeveel is onbekend. Gedachte is om met een tussenwaarde van de stikstofdepositie te gaan werken. Deze ligt tussen de huidige stikstofdepositie en de kritische depositiewaarde. „De kritische depositiewaarde haal je nooit”, stelt Tjerk Elzinga, secretaris LTO Noord Gelderland. Hij doelt erop dat als je alle vee uit Gelderland zou weghalen, je de doelstelling nog niet bereikt.

LTO Noord Gelderland bracht deze week de conclusies van het Planbureau voor de Leefomgeving in het overleg in. De hoeveelheid stikstof, die vanuit de lucht op de bodem terecht komt, is bijna twintig procent lager dan gedacht: 1800 in plaats van 2200 mol per hectare. Dat maakte het Planbureau eind vorige week bekend. „De stikstofbelasting is dus minder erg dan men eerst dacht. Dat is winst en die moet tot uiting komen in een soepeler beoordeling van veehouderijbedrijven rond Natura 2000 gebieden.”

Het aantal piekbelasters - bedrijven met een hoge ammoniakemissie - in Gelderland is nog niet bekend. „We denken dat het er enkele tientallen zijn. Uit onderzoek blijkt dat verplaatsing van bedrijven bij Natura 2000-gebieden weinig milieurendement oplevert. Daar moet je het belastinggeld niet aan uitgeven.”

Voor grondgebonden bedrijven komt een apart regime. Bedrijven met een niet al te hoge veebezetting, die beweiden, krijgen een soepeler beoordeling. Alleen de grond in een cirkel van tien kilometer rond het bedrijf telt mee. Er is nog overleg hoe de intensiteit van deze bedrijven wordt bepaald.

(kader)

Vergunning eenvoudiger

Harry Keereweer, gedeputeerde landelijk gebied van Gelderland, pleit voor eenvoudiger vergunningprocedures rond Natura 2000. Dat blijkt uit het blad Provincies. Het gaat om de aanvraag van vergunningen binnen de Natuurbeschermingswet. Er komt straks één omgevingsvergunning, waarin de NB-wetvergunning is opgenomen. De provincie hoeft dan alleen maar een NB-toets te doen, waarna de gemeente kan vergunnen.

De gedeputeerde vindt dat bedrijven niet mogen worden afgerekend op het verleden. Bedrijven met een geldende bouw- en milieuvergunning zouden geen NB-wetvergunning nodig moeten hebben die hen dwingt met terugwerkende kracht te voldoen aan de situatie van voor uitbreiding. Keereweer is trots op de natuurwaarden, maar vindt een goed evenwicht tussen ecologie en economie erg belangrijk. Provincie en gemeenten moeten meer ruimte krijgen voor gebiedsoplossingen. „We moeten werken aan het behoud van habitats en niet aan de aanwezigheid van een bepaald aantal exemplaren van die en die diersoort. Den Haag biedt ons te weinig ruimte om met de grenzen van Natura 2000-gebieden te schuiven.”